

PeZetKa

"Zdaje mi się, że widzę...Gdzie? Przed oczyma duszy mojej"

Jestem przy Tobie – pamiętam, czuam.

PMK – 263 bis, rue Saint-Honoré 75001 Paris

N °10 (« jubileusz » !), Jesień 2010

Ależ tak – Paryż naprawdę nie jest „pępkiem świata”! I dlatego właśnie nasz kolejny numer poświęcamy wydarzeniom, które miały miejsce „na prowincji” (przypominam, że dla typowego Paryżanina jest nią wszystko poza Paryżem). Przeczytajmy więc, co wydarzyło się w Poznaniu, Lyonie, w Ziemi Św. i w Rzymie. Bonne lecture! A la prochaine !

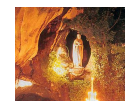
Sławomir INDYK - Prezes, Redaktor „PeZetKi”

Już wkrótce:

- Weekend Nowe Życie z Bogiem (13-14 listopad 2010 w La Ferté-sous-Jouarre)
- Forum Katolickie Jesień 2010 (20 listopad 2010 w Aulnay-sous-Bois)
- Walentynkowy Bal Karnawałowy (12 luty 2011 - Nanterre)
- Obchody 175lecia PMK we Francji (luty 2011 - Paryż)
- Lourdes: 136 Europejska Pielgrzymka Polonii + III Europejskie Forum Młodzieży (1-5.06.11)

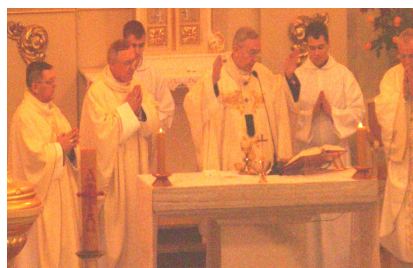

**ZAPRA-
SZAMY...**

Poznańskie Forum Duszpasterskie

80 lat Akcji Katolickiej w Polsce

2 października odbyło się Poznańskie Forum Duszpasterskie, przygotowane przez Akcję Katolicką Archidiecezji Poznańskiej, we współpracy z Radą Ruchów i Stowarzyszeń Katolickich. Uczestniczył w nim również jedyny reprezentant francuskiej Polonii, nasz delegat PZK RP, „poznaniak” Marek Dziedziul.

Celem konferencji było wprowadzenie w tematykę nowego roku duszpasterskiego Kościoła w Polsce – „W Komunii z Bogiem”.

Forum rozpoczęła Msza św. pod przewodnictwem abp Stanisława Gądeckiego, przewodniczącego Komisji Duszpasterstwa Episkopatu Polski.

„Kościół jest domem i szkołą komunii”. To słowa homilii bp. Edwarda Dajczaka, ordynariusza Diecezji Koszalińsko-kołobrzeskiej, głoszonej w kościele św. Rocha. Już od momentu stworzenia zostaliśmy powołani do Komunii z Bogiem. Komunię musimy też tworzyć we wspólnocie i w tej wspólnocie – Kościele podążać ku Stwórcy. Kościół jest nam pomocny gdy nie mamy sił iść sami. Tak, jak ewangelicznego paralytyka doniesiono do Chrystusa, tak Kościół „donosi” tych, którzy sami nie mogą dojść.

Dalsza część spotkania miała miejsce w Centrum Wykładowo – Konferencyjnym Politechniki Poznańskiej. Prezes DIAK Archidiecezji Poznańskiej Bogumiła Kania-Łacka dokonała otwarcia III Poznańskiego Forum Duszpasterskiego. Gospodarz miejsca prof. A. Rakowska, życzyła zebrany, aby hasło Forum wcieli w życie, a prezydent Poznania Grobelny podkreślił, że poznaniacy nigdy nie bali się „nowego” i to dlatego Akcja Katolicka powstała właśnie tutaj (w 1930 r. kard. August Hlond erygował Naczelny Instytut Akcji Katolickiej). Ks. bp Mariusz Leszczyński, krajowy asystent Akcji Katolickiej przypomniał natomiast o 80-leciu jej powołania w Polsce. Przybliżył nam też jej historię, zwracając szczególną uwagę na postać nuncjusza apostolskiego w Polsce Achillesa Rattiego, późniejszego papieża Piusa XI.

Prezes B. Kania-Łącka odczytała list od marszałka województwa Marka Woźniaka, który pisał o symbolu duchowej jedności Europy w stolicy Wielkopolski.

Znani i cenieni prelegenci mówili później o roli Słowa Bożego w życiu człowieka i wspólnoty, o dawaniu świadectwa wiary w ruchach i stowarzyszeniach, o małżeństwie i rodzinie, jako komunii otwartej na Boga bliźniego oraz o wychowaniu chrześcijańskim w domu, w szkole i w kościele.

„Słowo Boże fundatorem wspólnoty z Bogiem”. Był to pierwszy temat Poznańskiego Forum.

Abp Gądecki przypomniał, że Kościół rodzi się ze Słowa Bożego, żyje nim i pomaga się z nim spotykać (coniedzielną Mszą św. lektura Pisma Świętego oraz katecheza). Nawiązując do hasła nowego programu duszpasterskiego podkreślił, że Komunia to szczególnie rodzaj wspólnoty. Czynić Kościół domem i szkołą wspólnoty, to wyzwanie i zadanie, przed którym stajemy w nowym tysiącleciu. Przestrzegał również przed fałszywie rozumianym pojęciem wspólnoty.

„Wspólnota to nie grupa ludzi, która spotyka się, by zapomnieć o obowiązkach domowych czy zawodowych – wspólnota powstaje tylko wtedy, kiedy w jej centrum jest Chrystus.”

„Dawanie świadectwa wiary w Boga w ruchach i stowarzyszeniach” – to temat wystąpienia bp Z. Kiernikowskiego z Siedlec. „W Kościele żyjemy niekiedy tak, jakby Chrystus nie istniał, jakby nie umarł i nie zmartwychwstał. Stawiamy siebie na piedestale, zamiast wpatrywać się w Chrystusa.” Podkreślił też, że Kościół oznacza konkretną wspólnotę, która czerpie moc ze słuchania Słowa Bożego i przeżywania Liturgii w znakach. Głosił również, iż „Kościół upodabnia się w swoim działaniu do świata, a żyjemy w epoce prechrześcijańskiej. Kościół musi więc dziś na nowo odkryć proces przygotowywania do przyjęcia sakramentów, bo coraz silniejsze są wpływy środowisk pogańskich. Trzeba z mocą docenić i wspierać działalność ruchów i stowarzyszeń katolickich.

„Akcja Katolicka szkołą komunii z Bogiem wczoraj, dziś i jutro.” Temat ten podjął ks. prof. dr hab. Tadeusz Borutka z Bielska-Białej. „Kierujemy się w swoich działaniach treściami Ewangelii i chcemy rozwiązywać współczesne problemy w sytuacji społecznej, w której największym jest sekularyzm, prowadzący do odrzucenia Boga, promujący na co dzień cywilizację konsumpcyjną w różnych jej postaciach”. Realizacja zadań duszpasterskich Kościoła – to program działania Akcji Katolickiej. Nie ma Akcji Katolickiej bez kapłana! Tam, gdzie jest opieka duchowa Akcja Katolicka przynosi owoce, gdzie jej nie ma – tam zanika.

„Przez małżeństwo do wspólnoty z Bogiem.” To temat, który przedstawił redaktor Zbigniew Nosowski z Warszawy. Małżeństwo sakramentalne jest komunią małżonków między sobą i z Bogiem. Jest ono nie tylko pomocą w realizowaniu świętości, ale i zaproszeniem do wypracowania wspólnej duchowości. „Przepustką do nieba jest duchowa wspólnota”.

„Wychowanie chrześcijańskie w domu, szkole i w Kościele.” Ten temat zaprezentowała prof. dr hab. Alina Rynio z Lublina. „Nastały czasy, gdzie wychowanie stało się pilną potrzebą”.

Istotą wychowania chrześcijańskiego jest wychowanie na wieczność, do świętości. Widzieć – oceniać – działać, to najlepsza metoda wychowania chrześcijańskiego.

Kolejne Poznańskie Forum Duszpasterskie „Kościół naszym domem” już za rok.

Marek Dziedziul

Zebranie plenarne Polskiej Rady Duszpasterskiej Europy Zachodniej

Kto powiedział, że „Na Zachodzie bez zmian” ? A właśnie, że są – i to jakie !

W dniach 8 – 10 października 2010 r. odbyło się w Domu Polskim imienia Jana Pawła II w Rzymie (zdjęcie obok) coroczne zebranie plenarne Polskiej Rady Duszpasterskiej Europy Zachodniej, na które przybyli Księża Rektorzy, Księża i Świeccy z 14 krajów Europy.

Delegacji francuskiej przewodniczyli ks. Inf. S. Jeż wraz z ks. Prałatem K. Gawronem. Delegatem PZK Regionu Paryskiego był S. Indyk.

Obradom przewodniczył po raz pierwszy ks. bp.

Wojciech Polak, Delegat Konferencji Episkopatu Polski ds. Duszpasterstwa Emigracji. Tegoroczny temat spotkania był dla nas bardzo ważny: „Zaangażowanie świeckich w działalność rad i organizacji katolickich w duszpasterstwie emigracyjnym”.

Plenum rozpoczęło się Mszą Św. koncelebrowaną, pod przewodnictwem ks. bp Wojciech Polaka, w kaplicy Domu Jana Pawła II. Po Mszy Św. nastąpiło uroczyste wręczenie aktów nominacyjnych 54 członkom Rady na nową trzyletnią kadencję i ukonstytuowanie się Prezydium Rady.

Uczestnicy obrad na pl. św. Piotra w Watykanie

W sobotę członkowie Rady uczestniczyli we Mszy Świętej koncelebrowanej pod przewodnictwem ks. bp. Wojciech Polaka przy grobie Sługi Bożego Jana Pawła II (zdjęcie obok), a w niedzielę w modlitwie Anioł Pański odmówionej przez Ojca Świętego Benedykta XVI na placu św. Piotra.

W obradach zwrócono uwagę na konieczność istnienia rad duszpasterskich w każdym ośrodku duszpasterskim. Jednym z istotnych zadań dla duszpasterstwa polonijnego jest kształtowanie i formowanie odpowiedzialnych osób świeckich angażujących się w radach duszpasterskich. Aby rady te dobrze funkcjonowały potrzebne jest również zrozumienie i chęć współpracy ze strony proboszczów.

Dla polonijnych katolików świeckich ważna jest również ich równoczesna obecność w strukturach rad katolików świeckich kościoła lokalnego.

Sławomir Indyk

Kolokwium „Dziedzictwo polskie w południowo – wschodniej Francji”

Pod opieką Matki Bożej o „dwóch polskich obliczach”*

W ramach przygotowań do obchodów 175ej rocznicy powstania PMK odbyło się w Lyonie w dniach 2 i 3 października bardzo interesujące naukowe międzynarodowe Kolokwium, na temat: „Dziedzictwo polskie w południowo – wschodniej Francji”, współorganizowane m.in. przez PZK tego regionu (które przy okazji serdecznie i bratersko pozdrawiamy), w którym uczestniczyło wielu znamienitych gości.

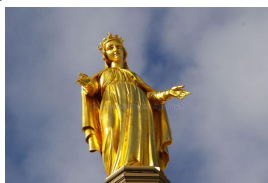
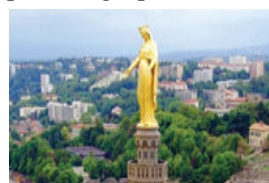
Na zakończenie uczestnicy wzięli udział w dorocznej pielgrzymce Poloni do Notre Dame de Fourvière, gdzie została odprawiona uroczysta Msza św. pod przewodnictwem ks. kard. Barbarin, któremu towarzyszył m.in. ks. inf. Stanisław Jeż, Rektor PMK we Francji oraz ks. Wicerektor Krystian Gawron – główny organizator Kolokwium. Pielgrzymka ta zakończyła się przed kopią Cudownego Obrazu Matki Boskiej Częstochowskiej, intronizowanej tu w 2002 roku.

Maryjo, byliśmy przy Tobie, pamiętaliśmy i czuwaliśmy!.....

Sławomir Indyk

* 1. kopia Cudownego Obrazu Matki Boskiej Częstochowskiej, intronizowanej tu w 2002 roku 2. dzieło artysty Fabischa

Czy wiesz, że artysta **Joseph-Hugues Fabisch**, autor górującej nad Lyonem « Vierge dorée » (1852), był polskiego pochodzenia ? Nasze, polskie dziedzictwo w tym przepięknym regionie!

Pielgrzymka do Ziemi Świętej

„Miejsca, po których chodził Zbawiciel świata...”

Pielgrzymka w dniach od 10-go do 19-go października 2010 roku, w której uczestniczyło 41 osób z Francji, ze Szwajcarii i z Polski. Ziemia Święta była miejscem wydarzeń Starego i Nowego Testamentu, krajem wybranym przez samego Boga. Miejsca, po których chodził Zbawiciel świata i Matka Boża naznaczone są licznymi sanktuariami.

Z Paryża do Tel Aviv lecieliśmy cztery godziny. Następnie autokarem do Jerycha - najstarszego miasta na świecie. Oglądaliśmy szczątki miasta z sprzed dziesięciu tysięcy lat! Jerycho było pierwszym miastem zdobytym przez Żydów pod wodzą Jozuego przy wchodzeniu do Ziemi Obiecanej. Przez to miasto wiele razy przechodził Pan Jezus, kiedy udawał się do Jerozolimy. Zobaczyliśmy m.in. drzewo, na które wspinał się Zacheusz, żeby zobaczyć Jezusa. Pustynia Judzka, na której nasz Pan modlił się im pościł przez 40 dni nie jedząc i nie pijąc pozostawiła nas w głębokim zamyśleniu. To tam znajduje się

Góra Kuszenia, góra kamienista, pustynna i bardzo dzika. Z Jerycha udaliśmy się do Qumran, gdzie zostały odkryte rękopisy m.in. Starego Testamentu dokładnie takiego, jakim posługiwał się sam Pan Jezus. Potem, pod eskortą żydowskich uzbrojonych żołnierzy, dotarliśmy do miejsca Chrztu Jezusa nad sam Jordan. Ks. Krystian, stojąc po kolana w wodzie, polewał kolejno każdego pielgrzymę wodą dla przypomnienia naszego Chrztu.

W Betlejem wszyscy modliliśmy się w Bazylice Narodzenia Pańskiego. W centrum Bazyliki - w Grocie Bożego Narodzenia - znajduje się Gwiazda Betlejemaska z napisem *“Tu z Maryi Dziewicy narodził się Jezus Chrystus”*. Miejsce to ze złości ucałowaliśmy przechodząc kilka kroków dalej do żłóbka Małego Jezusa, śpiewając Mu kolędowe kołysanki.

Do Ein Keren pojechaliśmy po obiedzie. Jest to miejsce, które odwiedziła Maryja będąc już w stanie błogosławionym. Maryja przebyła ciężką, bo około 200 kilometrową drogę, by pomagać swojej krewnej Elżbiecie i Zachariaszowi. To tutaj usługiwała im w domu i nosiła z odległego źródła wodę (Źródło Maryi). W Ein Jarem urodził się Jan Chrzciciel. Dziękujemy ks. Józefowi, który tam zafundował nam wszystkim orzeźwiające lody i napoje w radosnej atmosferze i śpiewie, któremu nie było końca.

W Nazarecie Anioł zwiastował Maryi Wcielenie Bożego Słowa. Wymowny jest napis w Grocie Zwiastowania: *„Słowo tutaj Ciałem się stało”*. To właśnie tutaj przez 30 lat swego ziemskiego życia żył w ukryciu Świętej Rodziny i pracował nasz Zbawiciel. Oglądaliśmy także Kościół Świętego Józefa w podziemiach którego mogliśmy dotknąć fundamentów jego domu. A do domu Św. Anny i Joachima, rodziców Maryi, w Seforis trafiliśmy niemal cudem. Prowadzi doń mała i niepokaźna dróżka wzdłuż kibucu z bydłem i baranami, gdyż inne drogi i drogowskazy zostały dawno zlikwidowane. Z tego też powodu - jak objaśnił nam jeden z przebywających tam argentyńskich zakonników (nb. polskiego pochodzenia) - rzadko trafiają tam pielgrzymi.

W Kanie Galilejskiej w miejscu pierwszego cudu Pana Jezusa do uroczystości odnowienia ślubów małżeńskich przystąpiło sześć par. A potem odbyło się w hotelu wesele z przywiezionym słodkim winem z Kany Galilejskiej przy smacznym torcie.

16-ego października w Tyberiadzie, po nawiedzeniu Kościoła Świętego Piotra zaśpiewaliśmy nasz hymn narodowy przy pomniku wystawionym przez polskich żołnierzy Armii Andersa. Tam też pod banderą radośnie powiewającej polskiej flagi płynęliśmy łodzią po Jeziorze Galilejskim śpiewając nasze piosenki religijne, oczywiście z *„Barką”* na pierwszym miejscu. Jakże później smakowała nam *„ryba św. Piotra”*! Pycha! Opodal Kafarnaum, gdzie Pan Jezus dokonał wielu cudów, w Tabgha - kolejna Msza św. w sanktuarium nadania prymatu Piotrowi, któremu Pan Jezus powiedział: *“Paś baranki moje, paś owce moje”*. W tym miejscu modliliśmy się o wyniesienie na ołtarze naszego Papieża-Polaka, tak... przed jego pięknym wizerunkiem z mozaiki. Ten piękny dzień zakończyliśmy adoracją Najświętszego Sakramentu na Górze Błogosławieństw skąd rozpościera się wspaniały widok na Jezioro Galilejskie. Galilea - kraj rodzinny Pana Jezusa - jest terenem łagodnie pofalowanym i bardzo urodzajnym, pokrytym drzewami i bujną roślinnością. Przy drogach znajdują się pola cytrusowe, bananowe, pomarańczowe, daktylowe i... przepiękne kwiaty.

Aby wejść z Panem Jezusem w Jego mękę udaliśmy się do Jerozolimy na Syjon, do Wieczernika. Wcześniej odwiedziliśmy oczywiście gościnną Betanię. Umocnieni wiarą w zmartwychwstanie w Jerozolimie udaliśmy się najpierw do Wieczernika. To w nim ustanowiona została Eucharystia i Kapłaństwo. Tutaj na Apostołów zstąpił Duch Święty. Tutaj narodził się Kościół przy Zesłaniu Ducha Świętego. Po Ostatniej Wieczery nasz Pan udał się do Ogrodu Oliwnego. I my poszliśmy Jego śladami wprost do Ogrodu Gethsemani, obok którego w Kościele Narodów przed ołtarzem, okoloną metalową koroną, znajduje się skała, na której Chrystus modlił się przed pojmaniem, kiedy to zdrajca Judasz pocałunkiem wydał Jezusa na śmierć. Naszą Drogę Krzyżową odprawiliśmy z Tym, Który był obecny wśród nas w ciągu wszystkich dni naszej pielgrzymki. Prowadzi ona ciasnymi uliczkami starej Jerozolimy. Brak jest tam wszystkich stacji, przy niektórych wyrzeźbione jedynie krzyże na murze. Ostatnie pięć stacji znajduje się na terenie Bazyliki Zmartwychwstania, w którą wkomponowana jest Golgota. Miejsce, na którym stał krzyż z wielką złości ucałowaliśmy, płacząc ze wzruszenia i kładąc na nim dewocjonalia, które zabraliśmy do naszych domów. Przez szczelinę widać pęknięcie skały, która ciągnie się do dolnej Kaplicy Adama. W bazylice znajduje się kaplica znalezienia Krzyża Świętego. Tę cenną relikwię odnalazła Św. Helena, matka cesarza Konstantyna.. Nazajutrz - jak ewangeliczne niewiasty - przybiegliśmy powtórnie do Pustego Pańskiego Grobu, w środku którego nasi czcigodni księża odprawili dla naszej pielgrzymki Mszę Świętą.

Jeszcze w przeddzień odlotu do Paryża, nawiedziliśmy Górę Tabor i Górę Karmel a także Cezareę Nadmorską. Odbycie pielgrzymki do Ziemi Świętej zjednoczyło nas wszystkich w Chrystusie, w wierze chrześcijańskiego dziedzictwa na tej wspaniałej Ziemi. Bóg zapłać Polskiej Misji Katolickiej w Paryżu za kapłanów oraz za pielgrzymki, które dla nas organizuje.